

THE MYSORE TREASURE TROVE BILL, 1962.

Motion to consider.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—I beg to move :

"That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be taken into consideration". *

MR. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be taken into consideration."

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ಮಂಗಳ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗಂಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಥವಾ ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅದು ಯಾರ ವಶವಾಗಬೇಕು? ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸಂಭರ್ಜಗಳೂ ಇವೆ. ಭಂಗಾರ ಬಿಂದಿಗಿರು ಕುಂಬ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಫರಣಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದೇ. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ಸ್ನಾನಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತುದೇ. ಈಗ ನೇನು ಸ್ವಾರೂಪಾಜ್ಞಾನಿ ಸೇರಿರುವ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನಾಗಳವೇ. ಅದುದಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ಯಾವಿನಿಧಾರಂ ಲಿಜೀಸೆಂಟ್ ಅಗ ತರೆ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದೆಂದೇನೇ. ಇದರಲ್ಲಿ aims and objects ನ್ನು ಕ್ಷಯಾರಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದೇನೇ. ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ ತಕ್ಷಣ ಜಿಲ್ಲಾ ಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಜರ್ಮನಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿತಂದೆ ಯವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರೂರ್ವವಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು 100 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನದ್ದು ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಭಾಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಾರ್ಥಭಾಗ ಸ್ಥಳದವನಿಗೆ ಪ್ರೂರ್ವವಾ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ವಿನಾದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ನಾಲ್ಕಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಬೆಸೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಗಿ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ನುಕ್ಕೆಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿಕ್ಕಿ ಪ್ರೆ ನಿಧಿ, ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಬಳ್ಳುತ್ತೇನೇ. ಅದರೆ 100 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಂತರ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ರೂಪಾಜ್ಞಾನಿ ನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥಿತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗ್ಜಿ ವಿಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಹೇಳಿದೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನುಹಾ ಮಂತ್ರವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಮಗೆ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನುಹಾ ಮಂತ್ರವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಡಬೇಕು. 100 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ರೂಪಾಜ್ಞಾನಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪನ್ನು ಅಧಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈಗಿನ ನುಂದು ಮುದುಕಿ ಯರಿಗೆ ನಿನಾದರೂ ಅಂಜನೇಯ ಬಂದು ಇದು 100 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟಿ ಹಣವೆಂದು ಹೇಳಿಗೂತ್ತಾನೀಯೇ?

ಶೆಪ್ಪೀಟಿ ಕೆವಿಷನ್‌ರಾ ಸೆಲ್ಲಾ ಕೋಟೀಸೆಲ್ಲಿ ಕೂತುವೆನ್ಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾದ್ದರೆ. ಇದು ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ವಸ್ತು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕಾನೂನಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಸಗುತ್ತಾದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಏ. ರೇನ್‌ಸ್ಟ್ರೆಟ್‌ಪ್ರೆ—ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ನುಕ್ಕೆಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದೇ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಂಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದುದು. ಇದರಲ್ಲಿನು ಹೊಸದು ಇಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕೆ ಸೇರಿತಕ್ಕದ್ದು. ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಸೇಕತಕ್ಕದ್ದನ್ನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೂಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ 100 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಯಾರಾದರೂ ಹೂತಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಥವಾ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಯಾದ್ದೀರ್ಘ 100 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಣವನ್ನು ಮಾಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು ಎಂಬೀ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಿಂದ ಜನ ಏನೆಂದಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಬಿ. ಎ. ನುತ್ತು ಎಂ. ಎ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಿಂಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವರೆ ವೇಗಾಗಿ ಆಗಿ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಿಲುಕೆದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಾಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜನ ಅಂಡಿತವಾಗಿ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೆಡು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ. ಅದರೇ ಈ 100 ವರ್ಷ, ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಎಂಬ ಕಾಜು ಬೇದೆ. ಯಾವುದೇ ಜರ್ಮನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವರ್ಷ, ನಿಧಿ, ಸಿಕ್ಕಿಪ್ಪೆ ನಿಧಿನಮ್ಮೆದೇ, ಇದು ಸರ್ಕಾರಕೆ ಹೇಳಿಸೇರಿದು ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ರೂಪಾಜ್ಞಾನಿ, ಮಣಿ, ಮನಿ, ಬೇದವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಂಡೆ ತಾಯಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಇಂತಹ ಕಡೆಯೇ ಜನ ನಂತರ ಹಣತಿಟ್ಟಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ನಿನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಲ್ಲ ಬರೆದಿದುತ್ತಾದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮನಸೆಗಳ ಹಕ್ಕು, ನೀರಿನ ಹಕ್ಕು ಬಾವಿಯ ಹಕ್ಕು, ಇಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಹಾಸಿ ತೆ ಲಿಖಿತಾರಗಳು ನಾತ್ರೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರೆ ಹಣ ಹೂತಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಬರೆದಿದುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಾಜ್ಞಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ? ಇದು ಕೆಲವನೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ವಿನುತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಈ 100-200 ವರ್ಷಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಂಗಳದ್ದು ಯಾಂದ ಮೊದಲು ತೆಗೆದರೆ ಅಗ ಈ ಮಂಗಳದ್ದೆಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ ದುಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಪಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ವಾಷಿಷ್ಠಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಧೀರ್ಯಂ ಕೋಟೀಗೂ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣಪ್ಪ)

ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥರ ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 100 ವರ್ಷಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮೊದಲು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅದರೆ ಆ ರೀತಿ ನಿಸ್ತುವ ಹಣ ನಮ್ಮುದು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಲಿ. ಅದರೆ 100 ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಹಣಬೇಕು. ಅದರೆ ಇನ್ನೇ ಮತ್ತು 4ನೇ ಪಂಚಾಂಗಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಪಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿಧಾಭಾಷಣೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಪಡ್, ಮುಂತಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನಾನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸಿಹೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯ ಹಣ ನಮ್ಮುದು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ. ಅದರೆ 100 ವರ್ಷಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri V. S. PATIL (Belgam I):—I should like to support the Bill with a suggestion that some changes may be considered by the Hon'ble Minister so far as execution of the Bill is concerned. In clause 2, sub clause (iii), the definition of finder is given. In this definition the finder means :

“.....in the case of any treasure found in the course of work done at the express or implied direction of any person, such person and in any other case the person who finds the treasure;”

Here, supposing that man engages certain persons to dig up a well or dig up a foundation for his house, then if the persons who actually dig up find any treasure, whether they will be treated as “finder” or not is to be decided. I should like to submit that if a person engages some labourers with some idea that there is some treasure and so he want to dig up, then in that case he may be taken as a finder. But in other cases where a man simply wants to dig to have a trench or foundation laid, and during the course of digging finds any treasure,

the finder will actually be the labourers and not the owner. This distinction must be clarified so far as the definition of finder is concerned.

The absolute powers given to the Deputy Commissioner under clause, 16 are rather strange because in these matters the civil courts are the proper authorities to decide who is the finder and who is the owner and who is entitled to get the treasure under the Act. Here, in this clause it is said that no decision or order passed by the Deputy Commissioner under this Act, shall be called in question by any civil court. Final authority is given to the executive head of a district and it is rather too much.

MR. SPEAKER.—If the property is hidden within one hundred years, the owner can go to the Civil Court to establish his rights.

Sri V. S. PATIL.—That is the point. Whether it is within 100 years or not, has to be decided by a court of law and not by the executive authority. It is rather impossible for the executive authority to go into the facts of detecting the findings properly in an impartial manner. They will try to interpret the law not in favour of the people but in favour of the State itself. That is why I suggest that the findings of the Deputy Commissioner should not be final and there should be a provision to get it changed by a civil court. I should like the Hon'ble minister to have some changes made in these two clauses and then the Act may be passed.

† ಶ್ರೀ ಅಂಗಡಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಹಡಗಲ).—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಳಾಝ್ 16ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಭ್ಯರು ಶೀಮಾನದೆವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೊಂಡನರಿದೆ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ ಕ್ಳಾಝ್ 17ರಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಿರಾರಣೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪುಣಿವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಾನಾಫಿಕೇಷನ್‌ಲ್ರಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅಗ

ಒ. ನಿ. ೧೯೬೨ನ ಅಜ್ಞೀರು ೧೯೬೨ನವಾಗಲು ಆವ ಕಾಶಿನಿಲ್. ಪ್ರಸ್ತು ಅಪೀಲ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಅಪೀಲ್ ಇನ್‌ಗೆಲ್ಲಿ ನಡಯೆಲ್ಲಿಬೇಕು. ಈ ತೀವ್ರಾನದ ಮೇಲೆ ಆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೋಸೀಜರ್ ಕೊಡಿನ ನಡವಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹೊಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ತಾವು ಡಿ. ನಿ. ಗ್ರಾಫಿಕಾರ್ ಕೊಡಿ. ಬೇಡ ಎಂತ ಹೇಳುವುದಲ್ಲಿ ಅದರಿ ಡಿ. ನಿ. ೧೯೬೨ ನದ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲ್ ಹೊಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿ ಈಗಿರ ತಕ್ಕ ಕಾಳ್ಜ್ ಐ ರಿಂದ the decision of the D. C. cannot be called in question ಎಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ

†Sri K. LAKKAPPA(Hebbur).—Sir, I welcome the Mysore Treasure Trove Bill, 1962. My friend Sri Muckannappa criticised the Bill on the ground that it leads to litigation in the hands of lawyers.

The first question to be decided is whether the treasure trove is more than 100 years old and less than 100 years old. When a treasure trove is found in a particular place the natural presumption is that it belongs to the owner of that land, but under clause 14 provision is made to deliver to the finder of the treasure trove value of the same up to Rs. 1 lakh. I submit that this clause should be deleted because as I said earlier when a treasure trove is found in a place the natural presumption is that it belongs to the person who is the owner of the land and it should be restored to him alone.

In the case of disputes, power is given to the Deputy Commissioner to hear the dispute and settle the same, but there is no appeal against his decision. I submit that, as pointed out by my friend, it is better to give jurisdiction to hear the dispute to the Civil Court so that the person aggrieved can even appeal against the decision of the Civil Court under the Civil Procedure Code.

While suggesting these changes, I welcome this Bill and I congratulate

the Hon'ble Minister for having brought forward this Bill.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು).—ಇದೊಂದು ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮುಸೂದೆ, ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದಿಂದ ಅವರ ಖಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬಾರದ್ದು. ಅದಾಗೂ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಂತೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ದುಡ್ಡ ವಿಕೆ ಹೊಗಬೇಕು ಎಂತ ಅವರು ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಅದರೆ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಕಾಸು ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಸಕಾರ ಅಂಥ ಗಂಟನ್ನು ಉದಾಹಿಸಿ ತನ್ನ ವರ್ತಮಾನಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೊಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮುಸೂಲ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೇ ಒಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂತ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ಹಣ ಇದ್ದು ಜಾಗೆದ ವನು ಅದು ಅತಿನಿಗೆ ಹೇರಬೇಕಿಂದೂ, ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಅವನು ಅವನು ಅದು ತನಗೆ ಸೇರಬೇಕಿಂದೂ ವಾಜ್ಞಾ ಲೆಂಬಿಸುತ್ತೆ. ಆಗ ಅದು ಸಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಬೇಕು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಾತ್ಯಾಜ್ಯದ ಬಗೆ ಒಂದು ತೀವ್ರಾನ ಕೊಡಲು ಇದೆ. ನಿ. ಗ್ರಾಫಿಕಾರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಏನು? ಆ ಸಿಕ್ಕಿದಂಥ ಹಣ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗಂಟೀ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತೀವ್ರಾನಾದುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿರುರಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಅನ್ನು ದೂಡಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿಟ್ಟಿರು. ಭಾಷಣ ಯಲ್ಲಿ ಹಿಕ್ಕತಕ್ಕ ನಾಣ್ಯ ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನದೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಕ್ರಿಯೋಲಾಜಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬಿಲ್ಲರು. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬಾಲಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದುವೆಂದು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ಹೇದರಾಲ್ ಯಾವಾಗ ಅಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಆ ಕಾಲ ಯೋವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ನಾಣ್ಯದ ಕಾಲ ಯಾವುದು—ವಾಸ್ತವಿಕವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಜಲಾವಳವನ್ನು ಇರುತ್ತೆ.

MR. SPEAKER.—It might have been kept there long after that period.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Whenever any Government issues a coin, the year of issue is always mentioned in it. From that he can come to the conclusion that a particular trove is 100 years old or less than 100 years old.

MR. SPEAKER.—Though the treasure might have been minted earlier than 100 years, it might have been hidden much later.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—It might have been minted and also hidden at that time.

MR. SPEAKER.—There is no such presumption that the treasure trove was minted and hidden simultaneously.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—I only gave an illustration. The trove may be not only coin but some other valuables also.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಅನ್ನಾ 100 ವರ್ಷಗಳಿಂದನೇಡೆ, ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಬರಿನಾಳ್ವಿಂದೆ ನಿಕ್ಕುಪ್ಪದಲ್ಲಿ. ಒಡವೆಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿ ತಾತ್ತ್ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಿಕ್ಕಿ ವಿದ್ಯುವಾನವನನ್ನು ಗ್ರಾನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಯೋವ ಕೊಂಬೆ ಕೊತ್ತಲಿತ್ತು ಆ ಅಡಕಿಕ ಯಾರಾರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಕೂಲ ಯಾವಾನ್ಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ.ಸಿ. ೧೦೦ ತಿಳಿವಾರಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ನಾಡತಕ್ಕ ವರು ಕೊಟ್ಟಿರ್ಬಿಗೆ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲಾ ಹೇಗೆಬಹುದು. ಅಡಕಿ ನಾಳ್ಜಿದ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯದ ಅಧಿಕಾರ ವಾತ್ತ ಡಿ.ಸಿ.ಗೆ ಕೈಪಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಇವರಿಂದ ಅಗಲಾರದು.

Sri K. LAKKAPPA.—As regards the declaratory power given to the D.C., he may exercise it arbitrarily and say that the treasure is not belonging to the owner and he may not follow the provisions of the Civil Procedure Code. My apprehension is that he may not give the correct finding and there is also no appeal against his finding. So it is better to amend that clause and provide for enquiry by the Civil Court.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಳಪ್ಪ.—ಅತುರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲ ನೀಡಿಕೊಸಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ ರಿ? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂರು ಕಾಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಿದಿರಿ. ನ್ಯೂಂದಿನ ಬಳಿಕ್ಕೂ ಅಧಿಕೇರನಕ್ಕೆ ತನ್ನಿಂದು, ಇವನ್ನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿಫ್ಫರೆವಾಗಿ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತರೆಬೇಕಾದ್ದು ಬಳ್ಳಿಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರೆ ನಾನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಏಲ್ಲೂ ಒಂದು ಉತ್ತರ ರೂಪಾಗಳು ಅ ಕೊಯುವುತ್ತಾರು ನೋಡಿಗಳು ನಿಕ್ಕುನ ಮಾತ್ರ ಕಾಗಿರಲಿ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಕೆ ಇವಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಡತನ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಒಂಟ್ ಪವರ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ವಾದ.

Sri K. LAKKAPPA.—On a point of order, Sir, he is speaking on the same point a second time.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Now-a-days Sri Lakkappa is developing deafness.

Sri K. LAKKAPPA.—Again, on a point of order, Sir, the Hon'ble Member Sri Muckannappa says that I am developing deafness.

MR. SPEAKER.—I certify that Sri Lakkappa is not developing any deafness.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಸ್ತೇ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಹಾಳಾದ ರಜ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದಱ ವಿಸಿದ್ದ ರೂಪ ಜನಗಳಿಗೆ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಂದೇ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದರ್ಶರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಅಂಗಡಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಿನಿಲ್ ಪ್ರೋಫೆಜರ್ ಅಳ್ಳೆ ಅಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಕಾಶಿನಿಕ್ ನ್ಯಾನ್ ಎಡುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕು.

MR. SPEAKER.—There is not much point in what the Hon'ble Member says. There are several statutes where in the procedure to be followed is mentioned. It does not mean that everything is to be brought in here, and it does not mean that there cannot be an enactment providing like this. The Hon'ble Member will find that there is an appeal provided to the Mysore Revenue Appellate Tribunal under sub-clause (3) of clause 8. Anyway, similar provisions have been there in various areas for over 50 years and no practical difficulty has been experienced. So, I will put it to the vote of the House.

The question is :

“That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be taken into consideration.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That clauses 2 to 21, both inclusive stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 to 21 both inclusive were added to the Bill.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That clause 1, the Preamble and the Title stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble and the Title were added to the Bill.

Motion to Pass.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Sir, I beg to move:

“That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be passed.”

MR. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be passed.”

The motion was adopted.

PROVINCIAL (MYSORE EXTENSION AND AMENDMENT) BILL, 1962

Motion to Consider.

Sri M. V. RAMA RAO (Minister for Law).—Sir, I beg to move:

“That the Provincial Insolvency (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1962 be taken into consideration.”

MR. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Provincial (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1962 be taken into consideration.”

Sri M. V. RAMA RAO.—Sir, at present, there are four different enactments in force in the reorganised State of Mysore. The Provincial Insolvency Act, 1920, which is a Central Act, is in force in the

Madras and Bombay Areas and the Coorg District of the State of Mysore. The Mysore Insolvency Act, 1925 is an enactment of the old legislature of the erstwhile Mysore State and that is in force in the areas which formerly formed the Mysore State. The Insolvency Act, 1351 F are in force in the Hyderabad Area of the State. The three enactments are sought to be replaced by making applicable the Provincial Insolvency Act of 1920 which, as I said already, is a Central enactment to the entire State of Mysore.

In the Central Act as in force in the Bombay Area, by virtue of amendments made by the Bombay Legislature, in section 6, a new clause (1) relating to an Insolvency notice has been inserted, and consequential provisions have been made in new section 6-A and in clause (aa) of sub-section (2) of section 79.

As the subject matter of insolvency falls under entry 9 of the Concurrent List, and the laws now in force in the Mysore, Hyderabad and Madras Areas and the Coorg District are on the same lines, it is proposed to extend the Central Act to the whole State.

I commend the Bill for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That the Provincial Insolvency (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1962 be taken into consideration.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That clauses 2 to 6 below inclusive, do stand part of the Bill”.

The motion was adopted.

Clauses 2 to 6 both inclusive were added to the Bill.